

כוונת ברכת המעביר שנה שיעור 2

These are the parts we read. Parts we read and explained are highlighted.

א. שער התפלה מ, ב. שער הכוונות ענין ברכות השחר .

בברכת המעביר שינה מעיני וכו'. תכוין הפך ממה שביארנו בכוונת ברכת המפיל חבלי שינה על עיני וכו', וכל הפרטים ההם הם עתה להפך:

ב. שער התפלה ענין שכיבת הלילה קצו, ב. שער הכוונות דרושי הלילה דרוש ד'.

דרוש ד' בסדר כולל בלילה.

ונבאר תחלה ענין כולל בענין השינה של האדם, אימתי הוא טוב לישן או להיפך.

....[]

והנה כונת השינה בעצמה הענין הוא למעלה בענין הדורמיטא והתרדמה של ז"א. כי הנה נפלה עליו תרדמה וישן, ואז המוחין שלו מסתלקין ממנו, ונודע שהמוחין שלו הם בחינת נשמתו ורוחניותו, ועולה נשמתו למעלה עד אבא ואמא ושם הוא מעלה מ"ן באימא עלאה וגורם זיווג עליון דאבא ואמא, ועל ידי כן חוזרין להמשיך אליו מוחין חדשים כדי שיוכל להזדווג עם נוקבא אחר חצות לילה. ואעפ"י שבכל הזווגים דאבא ואמא צריך שיעלו שניהם ז"ן בסוד מ"ן -- אין זה אלא כשהזיווג הוא לצורך שניהם, אבל הזיווג הזה דאבא ואמא איננו אלא לצורך תיקון הנקבה בסוד "ויבן ה' אלהים את הצלע" ולכן מספיק שז"א לבדו יעלה מ"ן לצורך נוקבא.

והנה כמו כן ממש צריך האדם התחתון לכוין בעצמו כי רוחניותו ונשמתו מסתלקת ממנו והוא מעלה אותם בתחילת הלילה בסוד מ"ן לגבי נוקבא דז"א לצורך שלה כדי שתוכל אח"כ היא באותו רגע ממש של חצות לילה להעלות מ"ן לגבי בעלה שהוא ז"א המתחיל להזדווג עמה בחצות הלילה. ואעפ"י שהזיווג הזה מתמיד והולך כל חצות אחרונה של לילה עד אור הבקר -- אין בכך כלום, כיון שכבר העלתה מ"ן לגבי בעלה בתחילת הזיווג ברגע חצות לילה. וזהו סוד מה שאמרו בזוהר כי בעת חצות לילה מכריזין למעלה שירדו נשמות הצדיקים התחתונים למקומ' בעוה"ז לשבחא למריהון ולאתעסקא באורייתא בסוד מ"ש "הנה ברכו את ה' כל עבדי ה' העומדים בבית ה' בלילות" כנזכר בזוהר ויקהל קצ"ו ע"א. אבל בחצות הראשונה של הלילה אז קב"ה עייל בג"ע ומשתעשע שם עם נשמות הצדיקים. וענין השעשוע הזה הוא שנשמותיהן עולות בסוד מ"ן ומעוררות הזיווג והוא משתעשע בהם ואח"כ הם יורדות למטה לעסוק בתורה אחר חצות לילה.

ג. שער התפלה עמ' רד, א. שער הכוונות דרושי הלילה דרוש ו'.

דרוש ו' בברכת המפיל חבלי שינה כו' באורך.

הנה בברכה זו נבאר כמה הקדמות רבות התועלת, ושים לבך אליהם.

דע כי בששת ימי בראשית כשנברא העולם מצינו שבריא את אדם וחוה נבראו בערב שבת והוא סוד בחינת ז"ן העליונים שנתקנו אז ביום ערב שבת, וכמו שנבאר עניינם בעזרת השם. והנה נודע כי ז"א נרמז באות ו' דהויה, והטעם הוא לפי שאין בו רק ו' קצוות בלבד בתחילת אצילות, והיו חסרין ממנו ג' ראשונות, ואז הורידה אימא עלאה נה"י שבה למטה בז"א ומהם נתהוו ונעשו ג' מוחין בז"א שהם חב"ד, ואז נתעלו החג"ת הראשונים שלו ונעשו בבחינת תלת חללי גלגלתא דיליה, ובתוכם נתלבשו ג' מוחין הנזכר.

ואל יקשה בעיניך מה שאמרו באדרא זוטא כי תלת מוחין דז"א נתהוו מן אבא ואמא ודעת. והתשובה בזה הוא כי נודע שיש חילוק בין אבא ואמא לברא וברתא; כי ברא וברתא הם חלוקים זה מזה ואינם שוין בענין מיעוטם, אבל אבא ואמא כחדא שריין וחשובים כאחד, ואבא תדיר אתגניז גו אימא. ונמצא שאעפ"י שתמצא תמיד כתוב בדברינו שהמוחין דז"א נעשו מן נה"י דאימא -- ודאי שג"כ הם מכא אבא. וכבר נתבאר זה באורך במקומו.

גם בזה תבין מ"ש בזוהר[8] כי ירכין דאימא אינון סתימין ולא אדכרו בשיר השירים. וביאורו הוא כי נתלבשו תוך רישא דז"א להיות לו שם בסוד מוחין, ושם נסתתמו ואשתארו סתימין גו גלגלתא דז"א.

ואחר שנעשו בו ג' ראשונות בדרך הנזכר -- נמשך הארה מן חג"ת שבו (שנתעלו למעלה בסוד גלגלתא) לנה"י שבו ונעשו בו בחינת חג"ת שבו של עכשיו. ואח"כ מכא הארה הגדולה שקנו נה"י דיליה ונתעלו לבחינת חג"ת -- נמשכה מהם הארה למטה של בחינת נה"י ונתהוו בו בחינת נה"י למטה. והרי נשלם זעיר אנפין ב' ספירות שבו.

ועתה נבאר בנין נוקבא דז"א. כי הנה בהגיע עת אצילות ת"ת ז"א כנ"ל -- אז תיכף נקיב נקב באחורי חזה שלו, ושם נאצלה ראש הנוקבא כנזכר באדרא רבא (זוהר ח"ג קמא, ב). והענין הוא כי ז"א כלול מ' ספירות בהתחברו עם המלכות, אמנם עדיין עתה בעת הזו שהוא בתחילת אצילותה אין במלכות הזו רק חלק עשירי שבה בלבד, ואינה נקראת רק בחינת "נקודה קטנה" כנודע. ואח"כ התחיל המאציל לתקנה ולהגדילה ולעשותה פרצוף גמור כלול מ' ספירות על ידי ט' נקודות שהוסיף בה כנזכר.

וזה ענין תיקונה והגדלתה. כי בתחילה מבחינת האחוריים דנה"י דז"א נעשו בה ג' מוחין חב"ד. אבל נודע כי כל שיעור קומתה הוא שיעור אורך שמן החזה שלו ולמטה, והוא כי הירכין שלו נחלקים לפרקין כנודע, באופן שמן הת"ת שלו דמן החזה ולמטה נעשה הכתר שבה, ומן אחורי נה"י שבו נעשו כל ט' ספירות שבה, מחכמה עד מלכות שבה כנודע אצלינו. וכבר נתבאר כי לסיבה זו נקרא הנקבה בשם אות ד"ל, כי שיעור קומתה אינו רק כנגד ד' ספירות אלו בלבד.